

Q. B. V.

ANIMADVERSIONES SUBITANEÆ
CIRCA
SATYRICUM
SCRIBENDI GENUS,

QUAS,

*Consent. Ampliff. Facult. Philosoph. in Regia
Acad. Aboënsi,*

Examinandas sistunt

AUCTOR

CHRISTIANUS
B J O R K E L U N D,

ET

RESPONDENS

JOHANNES GABRIEL LIND,

TAVASTENSIS.

In Audit. Maj. d. XXIX. Novembr. A. MDCCLV.
Horis ante meridiem solitis.

ABOÆ, Impressit DIRECT. & Typogr. Reg. Magn. Duc.
Finland, JACOB MERCKELL.

Per. Mag. Chytræus.

VIRO

Maximè Reverendo atq; Amplissimo,

**D^{N.} M^{AG.} GABRIELI
FORTELIO,**

S. S. Theol. DOCTORI

Consummatissimo

Diceceseos Borgoënsis ARCHI-PRÆPOSITO

Gravissimo

Ven. Consistorii ASSESSORI PRIMARIO

Æquissimo

PATRONO OPTIMO.

Peculiare Dei donum est, quod inter illos, qui sã-
cris præsumt, Viros profunda doctrina munitos,
& pietate germana instructos, venerari liceat.
In his invenit Religio Vindices, Artes bonæ Patro-
nos, Mores denique probi magna & ad emendatio-
nem vitæ efficacia exempla. Hi dignissimi utique sunt,
quos amore & veneratione omnes prosequantur.

Quæ

*Quæ ad efficiendum & consummandum fidelem
Mysteriorum Divinorum Dispensatorem unquam con-
currere possunt, ea in TE Celeberrime Domine Do-
ctor & Archipræposite conjuncta suspicere & admi-
rari licet. Accedit condimenti instar Singularis hu-
manitas, & aliquod in omni vitæ actu se exserens,
quod hominum, cujuscunque Ordinis, ætatis & sexus
fuerint, animos TIBI adjungit. Hæc omnia uti rara
sunt & singularia, ita interna pulchritudine mirabi-
les sui excitant amores. Frustra itaque TE Mæce-
nas Maxime heic laudare conarer quem nemo vitupe-
ravit unquam.*

*Sanctum quidem & inviolabile debet esse officium,
quo bene de nobis meritis gratiam referimus; sed
quum beneficiorum a TE acceptorum magnitudo, ac
tenuis conditio nostra spem remunerationis omnem
excludat, nihil aliud superest, quam ut mente vene-
rabunda agnoscamus, quod re ipsa & factis non va-
lemus rependere. Excipias igitur Mæcenas, quam
TIBI offerimus Commentationem alieni licet ingenii
fætum, ut nostræ pietatis interpretem. Hæc imis in-
sidet medullis, insidebitque semper, dum spiritus hos
regit artus.*

*Pro perenni TUA ac Nobilissimæ Familiæ TUÆ
felicitate ardentissima nuncupabimus Vota. Ero dum vi-
vero*

Maxime Reverendi atque Amplissimi
NOMINIS TUI

Cultor devotissimus,
JOHANNES GABRIEL LIND.

Plurimum Reverendo atque Clarissimo,

D^N. THOMÆ LIND,

Pastori in Lampis & Koskis Vicario,

Parenti suo Indulgentissimo,

quo natum decet pietatis cultu ad cineres
prosequendo.

Felicitatem tam privatam quam publicam bona teneræ ætatis educatione fundari, dudum agnovere saniores. Illam urgent tot Viri docti & prudentes, jubent & promovent tot statuta publica tot publicæ impensæ; inprimis Parentes, de optima liberis relinquenda hereditate solliciti singulariter curant. Eo quoque Pater Indulgentissime Tua semper tetendit opera, ut ingeniolum meum rectior fingeret institutio. Hinc non solum Moderatores studiorum, quos eruditio, mores, & facultas docendi ornavit mihi & fratribus meis domi dedisti, sed & ad publicas bonarum artium sedes, in quibus ingeniis, quæ frugi sunt, stimuli ad eximia quævis adduntur, nos misisti. Tanta igitur Tibi debeo, quanta mens gratissima cogitatione complecti valet; nec ullum erit tempus, quo apud me horum beneficiorum recordatio morietur.

Servet Te DEUS quam diutissime, ut in Te fulcrum & solatium Tui habeant certissimum. Ita vovet & vovebit

PARENTIS INDULGENTISSIMI

Filius obsequentissimus,

JOHANNES GABRIEL LIND.

§. I.

Armare sæpe manus acuto scribendi
 genere solemus, cui *Satyra* affigimus
 nomen, cujusque sub signo mores strin-
 gere hominum & ex oblivione illis o-
 ptata retrahere audemus. Unde tantum
 adversus *Satyram* odium surgit, ut vel
 nomine illius totus fere excandescat orbis, illam-
 que ceu turbidam injuriarum colluviem & calu-
 mniarum repudiet, adeo ut *Satyrici* titulum sub-
 eat nemo, nisi aut de securitate sua certissimus,
 aut contemptor illius longe audacior. Neque id
 negare sustinemus, magnam periculorum catervam
 hanc literarum undique obsidere aream, ut tela
 in alios conjiciens, ægre ipse vulnera effugiat.
 Cumque illi, qui vitas Doctorum describere viro-
 rum nunquam in tristiorem incidant Biographiam,
 quam *Satyricorum* dum referunt fata, magnope-
 re sæpe miratus sum, tam audaces non defuisse
 A homi-

homines, qui huic studio se committere vellent. Caussas autem intrepidi hujus animi quærenti, potissima sese obtulit illa, quæ hunc in alios invehendi ardorem, auctores suos mira delectare voluptate sva det, qui ingenio sponte in eum ruente, si concitentur, istis vix resistunt viribus, quæ haud raro quoque Magnatum svasu vel jussu aut propria stimulante vindicta, mirum quantum intenduntur. Quum vero genuinus Satyræ finis utilis non minus quam candidus sit, in dubium nequaquam vocari debet, quin plurimi hunc impetum, niveo animi sequantur affectu, ut in effrænos seculi mores, hoc præeunte vexillo, acria bella moveant: quo prælio non hunc vel illum injustius designant virum, sed cum erroribus tantum pugnam ineunt. Id quoque ad Satyræ dignitatem non mediocriter confert, in ejus officia rara nasci ingenia & per longa annorum intervalla in eadem effulgere civitate. Quamvis enim acerbe multi & dicere & scribere possunt, in hunc tamen recipiendi non erunt ordinem; anima forte vivacitasque illis deest, pondus & veritatum robur: ingratae adsunt sententiæ, durumque rerum systema & odii plenum. Non hoc factum ingeniosa manet volumina, longum noto scriptori prorogantia ævum. Ne vero temeraria Satyricorum instituatur miscela, limites ponere juvat, quos sine crimine & periculo tangere possunt & intra quos & rem & nomen integrum servant. Huic nostro fave conamini Lector, tuasque

que in Satyram paulisper depone iras ejusque quam paramus sine sale defensionem, sine aculeo benigno respice vultu.

§ II.

HEc vero dum scribo malefanam observo turbam & lucem & judicia fugientem nostra. Est eadem illa, quæ Satyram pessimis conspurcavit maculis suamque infamiam laude obtexit illius. Calumniandi consuetudinem intelligo, ad quam tanta facilitate prolabuntur homines & ad quam tanquam sacram anchoram accepta injuria confugiunt, utque eo fortius mordeant succum a Satyra furantur, quasi araneæ sua venena ex innoxiiis trahentes floribus. Nova non est ars famam magnorum hominum allatrando: a primis malitiæ temporibus sua repetit incunabula. In meritissimam vero recidebat noctem, antequam literæ æternitatem paginis obtinuere, postea vero & illa ex oblivione emergere annisa est, nec tam perversi defuere homines, qui corticem illi præbuerunt. *Archilochus* Romuli fere ætate florens, jambis rabie armatis, ad laqueum & suspendia inimicos adegit. Mox *Timon* bilem concipit & conviciorum libros *Sillorum* nomine ornat. Nec *Hippanax* aut in proverbium transformatus *Zoilus* mitiores fuerunt. *Labieni* protervia novam in literas excitabat pœnam illasque vindici primus iniecit igni, qui jam in eruditorum mundo passim

flagrans, crescentem librorum copiam crebris re-
primit incendiis. Recentioribus annis nomen mu-
tarunt Silli, ut tutius in occulto læderent, sed
eo notiores hodie communi detestationi subjacent
Pasquilli dicti, quam garrula *Pasquini* lingua sibi
peperit memoriam. Nulla jam innocentia, ne
Religio quidem ipsa tuta relinquitur, dignitas
nulla, cujus rei memorabile offert testimonium
Mazarini persona, omnesque eminentioris fortis
homines, iratæ fortunæ fulmine tacti. Vide au-
tem, ne has chartas Satyras appellaveris, multo
quavis fale distentas: non mihi libelli placent,
quos suos esse negat auctor, nec sine discrimine
agnoscit. Ingeniosa reperiri multa in Sillorum
paginis, non invitus agnosco, quæ exercitati esse
Satyrici dixerim, at excitante affectu, in aculeata
prorumpunt dicta, qui spiritu posito, ab hac fe-
rocitate longissime distant. Nec in hominibus ca-
nino dente rodendis officium Satyræ est, quæ gra-
ta sub larva, amice gentem recti admonet & vi-
tiis tantum implacabilis incumbit hostis. Quum
ex famosa charta virus in vulnera sine sanitatis
destillat spe, longe mitius Satyra utile dulci mi-
scens, omne punctum fert, lectorem delectando
pariterque monendo & amico ridenti omne di-
cendo vitium. Sic quoque seipsam quasi superat,
illumque præstat usum, quem nec Cebetis bene
præstiteret tabulæ, nec sententiosa Senecæ præce-
pta. Hanc differentiam arguta quondam Græcia
non posuit, in omni Satyra mordacitatem quæ-
rens

rens illamque ad Sillorum rejiciens castra. Nobis hæc diversitas ignota non est, quam omnes quoque legislatores summa designarunt justitia, cujus pericula nonnisi temeraria subit audacia.

§. III.

VEra & dignissima Satyræ mater *Fabula* est, quæ nomine aut re ab illa difficilior sæpe distinguitur, tanta quippe necit illas similitudo, tantæque vastitatis hujus olim erat imperium, ut omnes fere scientias artesque sua obumbraverit nube. Quid enim mythologiæ, metamorphoses, aut fictæ cæteræ fuere narratiunculæ, nisi virtutis regulæ vel Historiarum monumenta aut scientiarum arcana, peregrina veste latentia, ne ad plebem dimanarent, æternæ damnatam ignorantia? Sua deinde mole ruens hæc Monarchia, in Satyra perpetuum continuavit dominium, sed vel sic quoque in Rempublicam labitur minorem, quæ fabularum proprie sic dictam aperit Scholam: hic miro videbis invento, animalibus loqui nesciis, mutisque prorsus rebus verba & altiores infundi sensus atq; gravia morum præcepta; sic ad alia distractus & in larva hærens utiliter decipitur attentus auditor. Hoc autem opus, hic labor! artis fingendi supremus sane apex, quem per tot secula tam pauci attingere. Sine Fabularum interven-
tu nulla est Poësis. Sacrae paginae earum antiquitatem ostendunt, iisque referti sunt Scriptores
A3 profani,

profani. In complexum vero redactæ *Æsopo* auctore ad nostra devenere tempora, de illius quamvis dubitatur auctoritate, quæ in ignotum alium vulgo transfertur. Quisquis vero fuerit ille, non inutiliter muta tot solverat ora, quæ postea loqui Romane iussit *Pbædrus*. Tot fabulis nitorem sui ævi gentisque lingvæ addidit *Fontenus*. Sub hoc involucro acutissimi celari possunt gladii, qui eo tutius pungunt, quo incautiores plerumqueprehendunt lectorem, quem in ferarum gregem se vitiis suis rejectum, sæpius pudeat. Et quæ in præcipiendo magnopere commendari solet brevitas, ut dicta cito percipiant animi dociles, non sine fructu heic adhibetur, ubi exitus fabulam claudens vehementer omnem movere debet affectum.

§. IV.

ALia fabularum civitas *Theatralis* est, in opusculis Satyricis, quæ *Comædias* nuncupare solemus, false hominum deridens errores, quorum ut existantior appareat deformitas, viventes quasi illos ante omnium protrahit oculos. Non defuere, qui proscriptas has voluere Satyras, bonis quasi moribus oppositas temporisque prædatrices, quum doctrina & amœnitate præstantior substitui posset mores emendandi ratio. His quidem non negamus, inter nos haud paucos a Romano vix differre populo, qui solidos dies theatro indefessus adsti-

adstitit, nec severius ista respicimus castra, quæ inter Martem & gesticulatores dividuntur. Damus id quoque lubenter, Comœdias circumferri multas aut nimio aut nullo gaudentes sale; ex abusu vero non tollitur usus. Quis illa spectacula vituperare vellet, quæ delectando docent & docendo delectant? Fortius animum viva feriunt exempla, quæ dum ridet Spectator, suam in Scena ludentem ridet imaginem. Non tot gentes has frustra exceperant Satyras, tantaque diligentia eas sine utilitate coluissent. Invenit & perfecit illas *Græcia Eupolide, Cratino & Aristophane* ductore, quorum hic turpiter abusus est arte, dum *Socratem* calumniose laceravit. Crescenti autem licentiæ fortiter se objecit *Menander Atheniensis*, caute terseque privatæ vitæ & civilis consuetudinis præcepta theatro inducens. Hos lusus quadringentis sprevit annis Romanus populus, quum *Livius Andronicus* A. U. 512. & formam illis dedit & ordinem. At incomptior *Nævius* in bene de Republica meritos, sine pudore, sine lege invehebatur. Ingenio Satyrico ubique indulget *Plautus*, de quo tamen sic judicat Horatius:

At nostri proavi Plautinos, & numeros, & Laudare sales: nimium patienter utrumque.

Ut puritate styli excellit *Terentius*, quam illi laudem ipse vindicat Cicero, ita artis Comicæ singulare exhibet exemplar, dignus ideo *Grotio* visus, quem sæpe secum ferret ac legeret. Et in
una

una Comœdia Terentiana plus esse iudicii, quam in omnibus Plautinis censuit Erasmus. Suo suscitati igne Comœdiis præcipue delectantur *Galli*, quorum *Molierius* gentem primus docuit philosophiam in theatrum introduci posse. Inter plura quæ composuit opera, longam ferunt ætatem *Misanthropus*, *Hypocrita*, *Avarus*, binæque *Scholæ Maritales* & medicastrosum castra acerrima premit obsidione *Agrotus Imaginarius*. Non hujus viri vestigia ab aliis calcata eosdem iis peperere applausus. Orchestram corrumpit *Italia* sic dictis *Operis*, & *Pantomimis* qui oculos pompa pascunt auresque inani implent cantu. Nova prævaluit hodie methodus Comœdias construendi, quæ ad Plautinam aut Molerianam non bene accedit. Tragœdiis longe facilius conscribi posse comœdias vulgari affirmatur opinione, quam ego prorsus inverte, quum ad illas nonnisi excellens requiratur Poëta, unusque tantum excitandus sit affectus; Comœdia vero non Poëtam postulat solum, sed Philosophum & quem his anteferre debemus non cujusvis ætatis Satyricum.

§. V.

Diu est, ex quo viguit in orbe Satyra, nomine ignota, sed in fabulis comœdiisque effectus plus quam notabilis. *Lucilius*, Romanus Eques, carmine sub hoc militante verbulo, orbem Satyra primus strinxit. Meliori natus seculo *Horatius*,

ratius, lingvæ ruditatem excussit & comptius gentem secuit urbemque. Crudior *Persius* magnam *Juvenali* reliquit arenam, in qua acerba sed pura nitidaque carminis concinnitate se extulit. His præeuntibus Gallorum inclaruit *Regnierius*, maximi hujus gentis Satyrici antesignanus; sibi enim de *Boileavio* gloriari potest Gallia non minori jure quam de Horatio Roma. Ad perfectionem elevavit inimitabilem versibus coactam Satyram, adeo ut in minimo quoque verbo apte locando operose hæserit diu. Exempli loco Satyra esto duodecima, in qua elaboranda undecim sudavit menses, sed in illa polienda tres consumpsit annos. Mira hæc temporis profusio illis videtur, qui Catalogum operum suorum cum annis crescere jubent, nec percipiunt, quam servili labore, ultra communem sapiendi sortem adscendere debent victura chartis nomina. Crescit indies sapientia & alii nobis ipsis semper videmus operaque consummatissima ad ulteriorem remittimus limam, ruens nisi & præcipitata inclarescendi libido nos abripiat in scriptorum multitudinem, ubi parvitas nostra fere aufertur, suffocatur, evanescit. Scribendi huic furori contrarius plane Boileavius exiguo volumine veri Satyrici & partes implevit & gloriam obtinuit. Nona illius Satyra parem non habet, quæ libertatem defendit, qua nomine viros aperte citavit, atro signandos carbone. Carmine, quod *Pulpitum* inscripsit, argute Monachorum otiosam vitam naso suspendit adunco.

terum recipit Satyram Poëseos genus, tantum non omne, siue Epistolarum forma sit, Epithalamiorum, Epithaphiorum, Odarum, siue Epigrammatum, quæ non Satyræ tantum olim fuere breves, verum & adhuc in Pasquillis sæpe adhibentur, quo arctiori enim spatio clauditur sensus, eo erit ingeniosior & lectorem vehementius in sui trahet admirationem. Excidit isto sensim scopo parva hæc poësis, adeo ut in usus innoxios jam verti possit.

§. VI.

Variis hætenus cancellis stipata Satyra, reферto nunc spatio, in solutum quoque emittitur scribendi genus; ut vero laxius impetum hic diffundere potes animi, ita summa cave cura, ne per aliena discurrat spatia, & inutili extenuetur ambitu. Perspicuitatem quære & *Lycophronias* fuge tenebras. Sacras sublimiores habe res, quam quæ scriptis misceas otiosis. Quam graviter enim peccant illi, ne durius quid dicam, qui famosis fœdare libellis, sanctissimas audent veritates! Quam imprudentes harum ministri, qui publicas conciones viliori hoc aspergunt sale, pluresque denunciant satyras, quam æternæ salutis consilia! Non igitur mihi placere potuit libellus *Swiftii* (*Conte de Tonneau*), ubi mysteria & fata Religionis Christianæ ridicule exponit. Prudentius ipsi Muhamedani sua sacra servant inviolata, inter quos
capita-

capitalis dejiceret pœna, temere sic philosophans caput. Adultæ enim impietatis indicium est, sacra ridere. Nec tam curta materiæ supellex in aliis adest scientiis, ut officinam Satyris aperiat Theologia; felicius in alia nos exercere possumus area. Nihil hic locum obtineat, quod leges, aut Regiminis formam violabit. Absit abusus Satyræ ad multitudinem seducendam & adversus Magnates irritandam. Nec manes in sua turbari debent quiete: vitia defunctorum inter viventes residua rodere licitum est, nomini vero parcendum, nisi res ita sit manifesta, ut de veritate illius nullus dubitationi concedatur locus. Perverse viventibus horribilis utique *Ægyptiorum* apparuit consuetudo, vitam hominum post mortem examinandi. Simili quoque rigore Regum scrutantur acta factaque *Sinenses*, quæ chartis notata in certo deponunt loco, unde non prius quam regnante familia extincta protrahuntur.

Vide autem in quæ capita tua demittis fulmina, ne in tuum recidant caput. Fata *Pallavini* specta, qui infelici bello Pontificale aggrediebatur diadema. Ad *Boccalini* attende vulnera, quæ pro mercede recepit derisæ Monarchiæ Hispanicæ. Æquus rerum mane æstimator, nec innocentes tuis vexe aculeis. Longissime fillos fuge, nec in abjectam te demerge materiem, nec nobilem materiem abjectis sordidam redde commentis. Animadversiones interjice jucundas

utilique disciplina refertas, ne aut præcepta sine sale sint, aut salia sine præceptis. Vide ne vim rerum inferas indoli, dum vel falsam vel impossibilem prorsus adstruis fictionem & communes tuoque ævo receptas hypotheses pro fundamine tutus adhibe; nec cum *Holbergio* mundanum Systema intra telluris globulum adorna: majorem invenies fidem, si vel *Swiftio* gubernatore vel *Luciano* ad Lunam navigas. Hoc Satyricorum Par, Pharii luminis instar tibi erit, si ad Satyrici tendis nomen. Eorum scripta, observatis vitatisque eorum vitiis, qua licet suspice veneratione, illis enim paria hætenus non vidit orbis. Sed in hoc fastigium rapide nequaquam ascende: primum an ad Satyram natus sis explora, sponte enim natura ducente, labor tibi fluet. Privatam vitam, amabili corrige consuetudine, ne & illa Satyram spiret. In magno quare mundo illam arguendi materiem, quam per numerosam non invenies bibliothecam. Scientiarum varia evolve systemata, sed ex Historia copiosas trahe vires, est illa virtutis speculum & genuina vitæ Magistra. Quæ in chartam demittis verba, justa pondera lance, antequam irrevocabilia evadant, & ad gentis tuæ genium, quem emendare nequis, facilis te compone. Si in vita aliorum appareant errores in tuam conjiciendi urnam, cautissime salutis prospice tuæ, ne veritatem clade tua confirmabis. Quicquid scribis, summo scribe studio & Boileavii patientiam assume, sic post prelum & nun-

nundinas Lipsienses, non moriturus exstabis auctor. Nec in ponderoso volumine nomen quære, quod ponderosum tibi pauca dabunt folia, nec singulis hebdomadibus, novis renovandum paginis. Ne chorda oberra semper eadem, dum varietatem tota tibi pandit natura, tot novos producant casus novi semper dies. Nimiam Literatorum subtilitatem, muscas mundosque invisibiles laceſſat *Agrippa*. Ambitiosam antiquitatem rigidus despicit *Perraultius*. Latinitatis barbariem describunt *Obscuri Viri*. Charlataneriam Eruditorum declamat *Menckenius*. Stultitiam hominis laudando vituperat *Erasmus*. Per varios gradus ætatis varias virtutes variaque vitia, ex immensa colorum copia depingit maximi acuminis *Gracianus*. Principum aulas & Regnorum vicissitudines ingeniose delineat in *Argenide* & *Euphormione Barclajus*, in *Gulliverio Swiftius*. Neronianam audacter taxat luxuriam *Petronius*. *Imagines* (*Portraits*) in usu quondam fuerunt: *somnia*, *historie Magicæ* (*Contes des Fées*) multæque aliæ inventiones, quarum lepidissima est *Rustica* illa, (*Burlesque*), uno *Scarrone* auctore, ephemera quasi cum illo surgens cadensque, quamque ille rabidos inter dolores exseruit vivacitatem mentis, in summa pacis serenitate exserere non potuerunt alii. Qui *Virgilium* illius *larvatum* sine risu legit, cum severo nunquam risit Catone.

Pertinent huc præterea *pictura Satyrica*, quarum tenuissimam habemus copiam, quum Pictoribus ignotum plerumque fuit Satyricum, quod cum pigmentis suis tererent Sal. De *Statuis, monetis*, aliisque rerum gestarum monumentis idem tenendum, in his tamen cudendis *Batava* præcipue excellit gens. Ultimam deinde stationem occupant *Satyrici loquentes*, qui jocosè dictis & acute scriptorum suppleant vicem, quique omnem in lingua circumferunt Satyram, quam in paginas demissam sæpe pauperrimam haberent. Totum haud raro ingenium, cultura non obstetricante, in aculeos potius & convicia non bene ferenda transmutant, inter quæ vero magna ingenii fertilitas subinde emicat, quæ feliciter multis successit, ut facetiæ notæ sunt *Taubmannii*, *Kiowii*, hisque majoris *Kel-Anayeti* Abassi I. Persarum Regis Aulici. Ipsæ *Athene* in suis ruinis Atticam adhuc servant venam, in jocosa exuberantem Satyra.

Hæc Literatorum manus arma decent, quæ in bella iusta deducta, salubri homines terrore implent, ne nomina sibi conscia mali nudentur, & Satyrico bene perfrecta sale, pro indelebili maneant exemplo.

THES. I.

QUamvis *Sinenses* omnium gentium primi, theatrum coluerunt; si tamen de Comœdiis eorum judicium ferendum sit ex speciminibus ad Europam transvectis, & sale & jocosa carent gravitate.

THES. II.

TRisti licet argumento *Historiæ* contextæ sunt *Magica*, nimis sero tamen, justam passæ fuerunt ruinam. Originem illis forte dedit *Apulejus* in *Fabula Psychæ*.

THES. III.

EAdem innocentia non omnes gaudent *Amorum Historiæ* (*Romains*), inter quas *Satyras*, quod vix crederes, sæpe deprehendis acerbis.

THES. IV.

Postquam homines circa inanem pugnandi materiem vehementer sudarunt, opportune tandem

dem accedit Satyra, sterilem hunc mortalium laborem risui exponens. Quam occasionem non inepte arripuere *Agrippa*, *Voltaire*, *Swift*, *Paschalius* alique.

THES. V.

Quia Satyra errores hominum persequitur, aut illos vituperando, aut illis oppositas celebrando virtutes, vides, *quam difficile est Satyram non scribere.*

